SZKOŁA PODSTAWOWA NR 56 W GDAŃSKU

Nauczyciel religii: mgr Adam Tomaszewski

WYMAGANIA PRZEDMIOTOWE Z RELGII

1. **Uczeń obowiązkowo posiada:**
   - **W klasach 1 i 2 – podręcznik;**
   - **W klasie 3 – podręcznik i zeszyt ćwiczeń;**
   - **W klasach 4-8 – podręcznik bez ćwiczeń oraz zeszyt w kratkę**

Od roku szkolnego 2027/2028 będzie obowiązywać Nowa Podstawa Programowa z religii, która będzie wiązać się ze zmianą podręczników i ćwiczeń stopniowo w poszczególnych klasach, o czym będę informował na stronie szkoły.

Uczniowie we wszystkich klasach dodatkowo posiadają: przybory do pisania, kredki, kolorowe cienkopisy, lub mazaki oraz klej w sztyfcie i nożyczki.

2. **Na lekcjach uczeń otrzymuje oceny cząstkowe za:** aktywną pracę na lekcji, zaangażowanie, odpowiedzi ustne i inne formy kreatywności.

3. **Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:**
   Aktywność w grupie, chętne, regularne i z zaangażowaniem uczestniczenie w lekcjach, prezentowanie poznanych wiadomości oraz pozytywny stosunek do przedmiotu, a dodatkowo w klasach 4-8 starannie prowadzony zeszyt.

4. **Zachowanie ucznia na lekcjach religii:**
   - Uczeń nie spóźnia się na lekcje. Nauczyciel w razie potrzeby, decyduje o tym, gdzie i z kim uczeń siedzi na lekcji.
   - Uczeń zachowuje się kulturalnie: nie przeszkadza nauczycielowi i uczniom, odnosi się do innych uczniów i nauczyciela z należytym szacunkiem, jest uprzejmy i życzliwy oraz dba o kształtowanie postawy otwartości i pomocy drugiemu człowiekowi.
   - Żaden uczeń nie ma prawa wyjść z lekcji bez zgody nauczyciela.
   - W przypadku wyjścia z lekcji bez zgody, nauczyciel traktuje to, jako nieobecność nieusprawiedliwioną na całej godzinie lekcyjnej oraz wpisuje uwagę do dziennika.
   - Telefon powinien być wyłączony i schowany w plecaku.

mgr Adam Tomaszewski

PLAN WYNIKOWY Z RELIGII DLA KLASY II SZKOŁY PODSTAWOWEJ NA 1 LEKCJĘ RELIGII TYGODNIOWO

WEDŁUG PODRĘCZNIKA „ODKRYWAM KRÓLESTWO BOŻE" NR AZ-12-01/18-KI-7/21
ZGODNEGO Z PROGRAMEM NAUCZANIA „ZAPROSZENI NA UCZTĘ Z PANEM JEZUSEM" NR AZ-1-01/18.

I. Jezus moim przyjacielem

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
1. Z Jezusem rozpoczynam rok szkolny.	– Ukazanie katechezy jako czasu na spotykanie się z Bogiem wspólnie z kolegami i przyjaciółmi. – Kształtowanie postawy wytrwałości w trosce o przyjaźń z Jezusem.	Katecheza czasem spotkania z Bogiem. Jezus najlepszym przyjacielem. Koleżeństwo i przyjaźń. Tekst biblijny: J 13,35.	• opowiada o wakacyjnych przeżyciach, • wymienia najważniejsze cechy przyjaźni (A.2.1), • podaje zasady współpracy obowiązujące w klasie.	• wyjaśnia, dlaczego warto przyjaźnie współpracować z całą klasą, • uzasadnia, że przyjaźń wyraża się we wzajemnym szacunku i pomocy.	• chętnie współpracuje z kolegami i koleżankami według zasad wzajemnej miłości, • wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem (B.12.c), • stara się pielęgnować przyjaźń z Jezusem (B.12.c).
2. Modlę się z Jezusem.	– Pogłębienie znajomości i rozumienia modlitwy „Ojcze nasz". – Motywowanie do szczerej rozmowy z Bogiem Ojcem.	Modlitwa Jezusa (D.3). „Ojcze nasz" – modlitwa, której nauczył uczniów Jezus (D.4). Tekst biblijny: Łk 11,1-4.	• mówi z pamięci „Ojcze nasz" (D.4.1), • podaje cechy modlitwy Jezusa: zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa (D.3.2). • wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).	• wyjaśnia, dlaczego modlitwa zbliża nas do Boga Ojca, • uzasadnia, że modlitwa może być ufną i szczerą rozmową z Bogiem Ojcem, • wymienia, o co prosimy Boga w modlitwie „Ojcze nasz".	• odmawia codziennie modlitwę „Ojcze nasz" (D.4.a), • modli się, biorąc przykład z Jezusa (D.3.b).
3. Jezus uczy mnie modlitwy.	– Ukazanie wzoru modlitwy na przykładzie przypowieści o natrętnym przyjacielu. – Kształtowanie postawy wytrwałości na modlitwie.	Dialog z Bogiem przez modlitwę (D.1). Modlitwa Jezusa (D.3). Warunki skuteczności modlitwy. Tekst biblijny: Mt 18,19; Łk 11,5-8.	• uzasadnia, że na modlitwie możemy prosić tylko o dobro, • podaje warunki skuteczności modlitwy: zgodność z wolą Boga, dobro człowieka (D.3.3).	• opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, • wyjaśnia, dlaczego warto prosić Pana Boga, • podaje przykłady zgodnej modlitwy.	• prosi Boga o dobro dla siebie i bliskich (D.4.b), • jest otwarty na pełnienie woli Bożej (D.4.b).
4. Jezus daje mi Ducha Świętego.	– Ukazanie prawdy, że Jezus dał nam Ducha Świętego, który	Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego. Duch Święty darem Jezusa (A.5).	• podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską, • wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, (A.5.1),	• wyjaśnia treść modlitwy na rozpoczęcie i zakończenie lekcji, • podaje prawdę, że Duch Święty pomaga nam się modlić,	• modli się do Ducha Świętego na rozpoczęcie i zakończenie katechezy,

	prowadzi do wspólnej modlitwy. – Kształtowanie postawy otwartości na modlitwę wspólnie z innymi i o wspólne dobro.	Modlitwa wspólnotowa. Tekst biblijny: Rz 8,26.	• podaje przykłady wspólnej modlitwy, • wymienia osoby, z którymi może się modlić.	• wyjaśnia, że podczas wspólnej modlitwy obecny jest Duch Święty.	• otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a) modli się z innymi w klasie.

II. Jezus naucza o królestwie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
5. Słucham, co mówi Jezus.	– Ukazanie Pisma Świętego jako księgi Bożego słowa. – Zapoznanie z prawdą, że Jezus nauczał o królestwie Bożym w przypowieściach. – Kształtowanie postawy chętnego słuchania słowa Bożego.	Pismo Święte księgą wiary (A.2). Stary i Nowy Testament. Jezus w przypowieściach naucza o królestwie Bożym (A.4). Tekst biblijny: Mk 4,1-2.26-29.33-34.	• podaje, że Biblia dzieli się na Stary i Nowy Testament, • wymienia imiona Ewangelistów, • wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus mówił w przypowieściach o królestwie Bożym, • wyjaśnia, czym jest przypowieść.	• opowiada przypowieść o zasiewie, • wyjaśnia, że Ewangelia opisuje życie i nauczanie Jezusa.	• okazuje szacunek księdze Pisma Świętego (A.2.c), • słucha, co Jezus mówi do niego w przypowieściach (A.4.c).
6. Przypowieść o domu na skale.	– Ukazanie potrzeby budowania życia na słowie Bożym. – Motywowanie do rozważnego podejmowania decyzji w różnych sytuacjach.	Jezus naucza o królestwie Bożym (A.4): przypowieść o dobrej lub złej budowie. Umiejętność podejmowania roztropnych decyzji. Tekst biblijny: Mt 7,24-27.	• opowiada przypowieść o domu na skale i piasku, • uzasadnia, że warto żyć i bawić się roztropnie, • wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu roztropnych decyzji.	• wyjaśnia podstawowe znaczenie przypowieści (budowanie domu, dom, skała, piasek), • wyjaśnia, dlaczego wypełniając słowa Jezusa, można uniknąć skutków niebezpieczeństw.	• pyta Jezusa, jak ma postępować w różnych sytuacjach (B.4.a), • szuka Bożej mądrości.
7. Przypowieść o talentach.	– Ukazanie konieczności rozwijania swoich umiejętności i zdolności jako daru Boga i zadania. – Motywowanie do współpracy z Bogiem w rozwijaniu swoich talentów i zdolności.	Jezus naucza o królestwie Bożym (A.4): przypowieść o talentach. Dary Ducha Świętego trzeba pomnażać dla dobra wspólnego (E.4) Umiejętności darem Boga. Tekst biblijny: Mt 25,14-30.	• opowiada przypowieść o talentach, • wyjaśnia, że talenty są po to, by dzięki nim czynić dobro, • podaje przykłady talentów w swoim życiu, • opowiada o działaniu Ducha Świętego w Kościele (A.5.1), • podaje przykłady możliwości rozwoju swoich umiejętności.	• charakteryzuje postawę sług z przypowieści, • opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła, • uzasadnia wartość cierpliwej i systematycznej pracy nad rozwojem własnych zdolności.	• wykorzystuje swoje talenty dla dobra własnego i innych, • współpracuje z Bogiem nad rozwojem swoich umiejętności.
8. Przypowieść o skarbie.	– Ukazanie wartości królestwa Bożego na podstawie przypowieści o skarbie. – Kształtowanie postawy poszukiwania królestwa Bożego.	Jezus naucza o królestwie Bożym (A.4): przypowieść o skarbie. Najważniejsze wartości dla chrześcijanina. Umiejętność dokonywania wyborów. Tekst biblijny: Mt 13,44.	• opowiada przypowieść o skarbie, • wymienia, co jest ważne dla człowieka, • wyjaśnia, co jest skarbem dla chrześcijanina, • podaje przykłady właściwych wyborów dokonywanych przez dzieci.	• uzasadnia, dlaczego należy dokonywać wyborów tego, co najważniejsze, • wyjaśnia, dlaczego należy uczyć się, jak rozróżniać, co jest cenne, a co mało wartościowe.	• dokonuje przemyślanych wyborów, • uczy się rozróżniania między tym, co wartościowe, i tym, co mało ważne.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
9. Przypowieść o ziarnku gorczycy.	– Ukazanie rozrastania się królestwa Bożego na podstawie przypowieści o ziarnku gorczycy. – Motywowanie do współpracy z Bogiem i ludźmi w powiększaniu królestwa Bożego.	Jezus naucza o królestwie Bożym (A.4): przypowieść o ziarnku gorczycy. Współpraca z Bogiem i ludźmi w czynieniu dobra powiększaniem królestwa Bożego. Tekst biblijny: Mt 13,31-32.	• opowiada przypowieść o ziarnku gorczycy, • wyjaśnia, że to Pan Bóg pomaga być dobrym, • podaje przykłady czynionego przez siebie dobra, z którego mogą korzystać inni.	• przedstawia i uzasadnia prawdę, że im więcej dobra na świecie, tym bardziej widoczne jest Boże królestwo.	• prosi Boga o pomoc w czynieniu dobra, • współpracuje z innymi w czynieniu dobra.

III. Jezus objawia swoją moc

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
10. Jezus ucisza burzę na jeziorze.	– Ukazanie prawdy, że Jezus ma moc nad światem przyrody i czyni cuda. – Kształtowanie postawy powierzania Jezusowi swojego życia.	Jezus naucza i czyni cuda (A.4): ucisza burzę na jeziorze. Powierzanie Jezusowi swoich lęków i prośba o pomoc. Tekst biblijny: Mk 4,35-41.	• wyjaśnia, co to jest cud, • opowiada perykopę o uciszeniu burzy, • uzasadnia, że cuda Jezusa są przykładem troski Boga o ludzi (E.1.1), • przedstawia prawdę, że czyniąc cuda, Pan Jezus ukazywał, że jest Synem Bożym.	• charakteryzuje postawy apostołów podczas burzy i po jej uciszeniu, • uzasadnia potrzebę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, na które nie mamy wpływu.	• modli się w trudnych sytuacjach i uczy się pokonywać lęk, • wierzy, że Jezus ma moc czynienia cudów w jego życiu, • pragnie poznawać opisy kolejnych cudów Jezusa (A.4.c).
11. Jezus wskrzesza dziewczynkę.	– Ukazanie przesłania perykopy o wskrzeszeniu córki Jaira. – Motywowanie do wdzięczności rodzicom za ich opiekę i troskę.	Publiczna działalność Jezusa (A.4). Jezus ma władzę nad życiem. Wartość modlitwy rodziców za dzieci. Tekst biblijny: Mk 5,22-23.35-36.38-43.	• opowiada perykopę o wskrzeszeniu córki Jaira, • podaje prawdę, że Jezus ma władzę nad życiem, • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2),	• wyjaśnia, co to jest wskrzeszenie, • charakteryzuje postawę rodziców proszących Jezusa o pomoc, • uzasadnia, że warto prosić Jezusa (modlić się) o	• dziękuje rodzicom za ich modlitwę, • wytrwale się modli.

			• podaje przykłady, kiedy rodzice proszą Boga o pomoc dla swoich dzieci.	pomoc, mimo że inni do tego zniechęcają.	

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
12. Jezus uzdrawia głuchoniemego chłopca.	– Zapoznanie z opisem uzdrowienia głuchoniemego chłopca. – Kształtowanie postawy życzliwości wobec osób niepełnosprawnych.	Jezus uzdrawia (A.4). Uzdrowienie chłopca jako przejaw miłości Boga. Sposoby pomagania osobom niepełnosprawnym. Tekst biblijny: Mk 9,17-25 (opowiadanie biblijne).	• wyjaśnia, na czym polega bycie głuchoniemym, • opowiada o uzdrowieniu głuchoniemego chłopca, • podaje przykłady niepełnosprawności, • podaje przykłady, jak należy pomagać niepełnosprawnym dzieciom.	• uzasadnia, że uzdrowienie chłopca jest przejawem miłości Boga, • wyjaśnia, na czym polega język migowy, • podaje zasady, jak należy pomagać osobie głuchoniemej.	• modli się za osoby niepełnosprawne, szczególnie dzieci, • służy potrzebującym (C.5.e), • akceptuje osoby z niepełnosprawnością i chętnie im pomaga.
13. Jezus uzdrawia niewidomego od urodzenia.	– Ukazanie przesłania perykopy o uzdrowieniu niewidomego. – Motywowanie do chętnej pomocy osobom niewidomym i niedowidzącym.	Jezus uzdrawia (A.4). Przesłanie perykopy o uzdrowieniu niewidomego. Zasady pomocy osobom niewidomym. Tekst biblijny: J 9,1-3.6-11.	• opowiada o uzdrowieniu niewidomego, • wyjaśnia, dlaczego Jezus uzdrowił niewidomego, • podaje przykłady trudności, z jakimi spotyka się osoba niewidoma, • podaje przykłady, jak można pomagać osobom niewidomym.	• charakteryzuje reakcje ludzi na uzdrowienie niewidomego, • wyjaśnia zasady pomagania osobom niewidomym.	• chętnie pomaga osobom niewidomym i niedowidzącym ze swojego otoczenia, • otacza szacunkiem osoby niewidome.
14. Jezus rozmnaża chleb.	– Ukazanie przesłania perykopy o rozmnożeniu chleba. – Kształtowanie szacunku wobec pokarmu, który jest darem Boga. – Motywowanie do dzielenia się pokarmem z innymi.	Publiczna działalność Jezusa (A.4): cud rozmnożenia chleba. Pokarm jako dar Boga. Tekst biblijny: J 6,1-3.5.8-13.	• opowiada o rozmnożeniu chleba, • uzasadnia, że Jezus troszczy się o pokarm dla głodnych, • wyjaśnia, że jedzenie jest darem pozwalającym utrzymać życie, • podaje przykłady dzielenia się pokarmem z potrzebującymi.	• uzasadnia potrzebę planowania ilości zakupów, • wymienia różne formy pomocy głodującym, • rozróżnia wartość podstawowych posiłków i ulubionych łakoci.	• przejawia troskę wobec głodujących, • okazuje szacunek wobec chleba i innych pokarmów, • jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (A.5.b), jak czynić dobro.

IV. Jezus przychodzi zbawić świat

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
15. Bóg obiecuje pomoc w pokonaniu zła.	– Ukazanie grzechu pierwszych ludzi i zapowiedzi przyjścia Jezusa na ziemię jako Zbawiciela. – Kształtowanie umiejętności rozpoznawania dobra i zła. – Motywowanie do unikania grzechów.	Grzech pierwszych ludzi i pierwsza zapowiedź Zbawiciela *(*A.3). Rozpoznawanie dobra i zła. Tekst biblijny: Rdz 3,1-24.	• opowiada o grzechu pierwszych ludzi, • wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i obietnica zbawienia (A.3.4; B.10.4), • podaje prawdę, że Bóg zapowiedział przyjście na świat swojego Syna, by zbawił ludzi, • uzasadnia, że czynienie dobra to posłuszeństwo wobec Boga.	• wyjaśnia, kim jest szatan, • wymienia konsekwencje grzechu Adama i Ewy dla wszystkich ludzi, • wyjaśnia, dlaczego ważne jest, by uczyć się odróżniać dobro od zła.	• odróżnia dobro od zła, • okazuje posłuszeństwo Bogu (C.2.c).
16. Z Maryją czekam na narodziny Jezusa.	– Zapoznanie z prawdą o wcieleniu Jezusa. – Motywowanie do duchowego przygotowania się na przyjście Jezusa.	Jezus staje się człowiekiem, rodząc się z Maryi (A.4). Rola Maryi w zbawieniu człowieka (A.4). Tekst biblijny: 1,26-35.38.	• opowiada o zwiastowaniu Maryi, • wyjaśnia pojęcie: anioł, • wyjaśnia symbolikę roratki, • podaje przykłady duchowego przygotowania na święta Bożego Narodzenia.	• wyjaśnia rolę Maryi w zbawieniu człowieka, • uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i człowiekiem.	• motywuje siebie i innych do przygotowania się na spotkanie z Jezusem (B.4.a), • przyjmuje Maryję za swoją Matkę i okazuje Jej szacunek (A.4.b).
17. Bóg się rodzi.	– Ukazanie wydarzeń związanych z narodzeniem Jezusa uobecnianych w liturgii. – Motywowanie do pogłębiania więzi z nowo narodzonym Jezusem.	Bóg posyła nam swego Syna jako Zbawiciela (A.4). Elementy liturgii świątecznej uobecnieniem biblijnych wydarzeń. Tekst biblijny: Łk 2,4-18.20.	• opowiada o narodzeniu Jezusa, • uzasadnia, że w święta Bożego Narodzenia najważniejszy jest Jezus – Syn Boży (B.5.1), • wymienia zwyczaje świąteczne, • podaje przykłady rodzinnego świętowania Bożego Narodzenia.	• wyjaśnia, że w przyjściu Jezusa na świat najpełniej ujawniła się miłość Boga do człowieka, • wskazuje elementy liturgii świątecznej jako uobecnienie biblijnych wydarzeń.	• pogłębia więź z narodzonym Jezusem, spotykając się z Nim na Mszy Świętej (B.5.a), • wyraża pragnienie spotykania się z Chrystusem w tajemnicy narodzenia (B.4.a).
18. Jezus przychodzi do wszystkich ludzi. Trzech króli.	– Ukazanie prawdy, że Jezus przyszedł zbawić wszystkich ludzi. – Motywowanie do zachowywania tradycji związanych	Jezus obiecanym Zbawicielem (A.4). Uroczystość Objawienia Pańskiego. Tekst biblijny: Mt 2,1-5.7-12.	• opowiada o pokłonie mędrców, • wymienia dary złożone przez mędrców i wyjaśnia ich znaczenie, • wyjaśnia, kim są poganie, • wymienia zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego,	• wyjaśnia nazwę „uroczystość Objawienia Pańskiego”, • podaje przykłady, kto współcześnie głosi Dobrą Nowinę o Jezusie,	• wyraża pragnienie spotykania się z Jezusem w uroczystość Objawienia Pańskiego (B.4.a), • śpiewa kolędy o pokłonie mędrców.

	z uroczystością Objawienia Pańskiego.		• wymienia nowe postaci, które pojawiły się w szopce.	• opowiada o poświęceniu kredy i kadzidła w kościele.	

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
19. Chrzest Pana Jezusa.	– Ukazanie wydarzeń związanych z chrztem Jezusa. – Motywowanie do radosnego stawania się dzieckiem Bożym.	Publiczna działalność Jezusa (A.4): chrzest Jezusa w Jordanie. Podczas chrztu stajemy się umiłowanym dziećmi Boga. Tekst biblijny: Mt 3,13-17.	• opowiada o chrzcie Jezusa, • wyjaśnia znaczenie słów: „To jest mój Syn umiłowany”, • wyjaśnia, że gołębica jest symbolem Ducha Świętego, • uzasadnia, że podczas chrztu każdy staje się umiłowanym dzieckiem Boga.	• opowiada, jak udziela się chrztu, i wskazuje elementy wspólne z chrztem Jezusa, • podaje przykłady, jak może rozwijać dar Bożego dziecięctwa.	• dziękuje Bogu za Jego miłość (A.4.a), • rozwija dar dziecięctwa Bożego.

V. Jezus uczy, jak być dobrym

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
20. Z Jezusem umiem wybierać dobro.	– Ukazanie wartości wolności człowieka i jego wyborów oraz ich konsekwencji. – Kształtowanie umiejętności dokonywania właściwych wyborów.	Publiczna działalność Jezusa (A.4): przypowieść o dwóch synach i pracy w winnicy. Wolność i wybory człowieka (C.3). Tekst biblijny: Mt 21,28-31a.	• opowiada przypowieść o dwóch synach i pracy w winnicy, • wyjaśnia pojęcie wolności (C.3.1), • uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), • wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne (C.5.1), • wyjaśnia, dlaczego warto wybierać to, co dobre dla siebie i innych.	• wyjaśnia, że przez rodziców i opiekunów Bóg przekazuje nam swoją wolę, • podaje przykłady postaw na wzór synów z przypowieści, • uzasadnia, że każdy ma obowiązki według wieku.	• okazuje posłuszeństwo wobec rodziców i opiekunów, • dokonuje dobrych wyborów (C.4.a).
21. Jezus pomaga mi dbać o moje sumienie.	– Ukazanie, czym jest sumienie i na czym polega jego kształtowanie. – Motywowanie do troski o wrażliwość sumienia.	Sumienie i jego formacja (C.4). Pokora i jej znaczenie. Tekst biblijny: Łk 18,9-13.	• opowiada przypowieść o faryzeuszu i celniku, • wyjaśnia, czym jest pokora, • wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), • uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2).	• wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, • uzasadnia, dlaczego nie powinno się oceniać innych (tylko Bóg zna ludzkie sumienia), • podaje przykłady (sposoby) kształtowania sumienia.	• troszczy się o wrażliwe sumienie przez modlitwę i słuchanie słowa Bożego (C.4.b), • zachowuje szacunek do człowieka (C.5.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
22. Z Jezusem pracuję nad sobą.	– Ukazanie owoców spotkania z Jezusem na podstawie perykopy o Zacheuszu. – Kształtowanie wytrwałości w systematycznej pracy nad sobą.	Publiczna działalność Jezusa (A.4): spotkanie z Zacheuszem. Potrzeba regularnej pracy nad sobą i przemiany życia. Tekst biblijny: Łk 19,1-10.	• opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, • wskazuje, na czym polegała przemiana Zacheusza, • podaje przykłady prawdomówności i uczciwości w swoim życiu, • uzasadnia potrzebę zadośćuczynienia za popełnione zło.	• wyjaśnia, czym jest duchowa przemiana, • wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość.	• jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia (B.10.h), • prezentuje właściwą postawę w stosunku do otaczających go osób (C.3.3).
23. Z Jezusem uczę się wdzięczności.	– Ukazanie potrzeby wdzięczności Bogu na podstawie opisu uzdrowienia dziesięciu trędowatych. – Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga i drugiego człowieka.	Jezus uzdrawia (A.4). Przesłanie perykopy o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych. Akt miłości. Tekst biblijny: Łk 17,11-19.	• opowiada o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych, • wyjaśnia znaczenie słowa „dziękuję”, • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu (C.5.2), • podaje przykłady, kiedy może i powinien okazywać wdzięczność, • mówi z pamięci „Akt miłości”.	• wyjaśnia, dlaczego jeden z uzdrowionych okazał wdzięczność Jezusowi, • uzasadnia, że wyrazem miłości do Boga jest wdzięczność za Jego dobroć, • uzasadnia potrzebę wdzięczności wobec innych.	• jest wrażliwy na krzywdę innych (C.5.c), • dziękuje Bogu za otrzymane dobro.

VI. Jezus uczy, jak kochać

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
24. Z Jezusem poznaję i wypełniam przykazania.	– Zapoznanie z Dekalogiem jako punktem odniesienia dla życia chrześcijanina. – Motywowanie do zachowywania dziesięciu przykazań Bożych.	Źródła moralności: Dekalog (C.1). Zachowywanie przykazań prowadzi do życia wiecznego. Tekst biblijny: Mt 19,16-20.	• opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, • wyjaśnia, dlaczego zachowywanie przykazań jest wyrazem troski o dobro wspólne (C.5.1), • podaje przykłady przestrzegania poszczególnych przykazań, • mówi z pamięci przykazania Boże (C.1.1).	• wyjaśnia, że przykazania uczą szacunku wobec Boga i wskazują, jak oddawać Mu cześć, • uzasadnia, że przestrzeganie przykazań prowadzi do życia wiecznego.	• oddaje cześć Bogu, • modli się słowami dziesięciu przykazań Bożych.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
25. Jezus daje drogowskazy do dobrego życia.	– Ukazanie przykazań jako powinności wobec samego siebie. – Kształtowanie postawy szacunku wobec siebie w różnych wymiarach.	Dekalog: przykazania IV–X (C.1). Jezus objawia nam Ojca i ogłasza Jego słowa (A.4). Postawy i obowiązki człowieka wobec samego siebie (E.1). Tekst biblijny: J 14,21.	• wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • podaje przykłady konsekwencji nieprzestrzegania przykazań w życiu codziennym, • wskazuje, że przestrzeganie Bożych praw obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym, • prezentuje właściwą postawę wobec własnego ciała (C.3.3).	• wyjaśnia, że zachowywanie przykazań jest wyrazem miłości wobec Jezusa i troski o samych siebie, • uzasadnia, że człowiek, odrzucając przykazania, czyni nieszczęśliwym siebie i innych.	• wyraża radość z przestrzegania przykazań (C.1.d), • szanuje siebie w świecie realnym i wirtualnym (E.1.c), • zachowuje szacunek do Boga i człowieka (C.5.b).
26. Mój bliźni w królestwie Jezusa.	– Ukazanie miłości bliźniego jako konsekwencji miłości Boga. – Kształtowanie postawy szacunku wobec innych ludzi i motywowanie do chętnej pomocy wobec potrzebujących.	Chrześcijański obowiązek miłości bliźniego (C.5). Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem (C.5). Tekst biblijny: Łk 10,30-37.	• opowiada historię Samarytanina, • wyjaśnia, na czym polega obowiązek miłości bliźniego (E.1.5), • wyjaśnia, że miłość bliźniego dotyczy każdego człowieka, • podaje przykłady, kiedy prosi o pomoc.	• wskazuje, że szacunek wobec innych obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym, • uzasadnia szkodliwość hejtu.	• szanuje innych w świecie realnym i wirtualnym (E.1.c), • okazuje dobro bliźnim (C.5.d).
27. Jezus uczy mnie przebaczać.	– Ukazanie Jezusa, który uczy przebaczać. – Kształtowanie postawy przebaczania.	Przesłanie przypowieści o nielitościwym słudze. Jezus z miłości przebacza grzechy. Znaczenie przebaczenia w życiu. Tekst biblijny: Mt 18,21-35.	• wyjaśnia znaczenie słów: przepraszam i przebaczam, • opowiada przypowieść o nielitościwym słudze, • wyjaśnia, dlaczego należy przebaczać, • wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu (E.4.7), • mówi z pamięci „Akt żalu”.	• podaje, kto może przystąpić do spowiedzi, • wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przebacza grzechy i daje pomoc do poprawy.	• przebacza tym, którzy zawinili wobec niego, • prosi o przebaczenie Jezusa i bliskich (B.4.a).

VII. Jezus żyje w Kościele

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
28. Jezus buduje swój Kościół.	– Ukazanie prawdy, że Jezus działa i zbawia w Kościele, który jest Jego królestwem. – Budzenie odpowiedzialności za udział w misji Chrystusa w Kościele.	Królestwo Jezusa – Kościół (A.6). Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa (A.6). Tekst biblijny: Łk 6,12-16.	• opowiada o powołaniu apostołów, • wyjaśnia pojęcie: apostoł (A.3.4), • uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), • wyjaśnia, że następcami apostołów są biskupi i kapłani, • podaje, kto jest następcą św. Piotra.	• wyjaśnia, że Chrystus założył swoje królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, • przedstawia osobę Piotra jako Głowę Kościoła, • podaje przykłady udziału dzieci w misji Kościoła.	• angażuje się w życie Kościoła (A.6.a), • modli się za cały Kościół.
29. Jezus daje swoją łaskę w sakramentach.	– Ukazanie obecności i działania Chrystusa w sakramentach świętych. – Kształtowanie postawy otwartości na przyjmowanie kolejnych sakramentów.	Jezus zbawia – sakramenty święte (B.3). Konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6). Tekst biblijny: Łk 14,28-30.	• wyjaśnia, co to jest łaska Boża, • uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), • wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w sakramentach (B.1.1), • wymienia siedem sakramentów, • określa, kto i jakie sakramenty przyjmuje oraz, kiedy i jakie sakramenty może przyjąć on sam.	• porównuje przyjmowanie sakramentów do budowy wieży własnego życia, • wyjaśnia, że fundamentem budowania życia jest chrzest i otrzymana łaska Boża, • podaje, jakie należy spełnić warunki, by przyjąć poszczególne sakramenty.	• przygotowuje się duchowo do przyjęcia sakramentu pokuty i Eucharystii.
30. Słucham Pana Boga na Mszy Świętej.	– Ukazanie obecności Chrystusa w liturgii Mszy Świętej. – Motywowanie do czynnego uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej.	Liturgia słowa. Obecność Chrystusa w liturgii Mszy Świętej (przez słowo, zgromadzony lud i w osobie kapłana). Tekst biblijny: Mt 18,20.	• podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej przez swoje słowo, zgromadzony lud i w osobie kapłana (B.1.1), • uzasadnia, że podczas Mszy Świętej Jezus jest obecny zgodnie ze swoją obietnicą, • rozróżnia podczas liturgii słowa pierwsze oraz drugie czytanie i Ewangelię.	• opowiada o liturgii słowa (czytane Pismo Święte, śpiewany psalm, homilia), • uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej, • wyjaśnia, jak brać czynny udział w liturgii słowa.	• pragnie brać czynny udział we Mszy Świętej, • odpowiada na wezwania usłyszane podczas liturgii słowa.
31. Msza Święta – liturgia eucharystyczna.	– Ukazanie uczestnictwa w liturgii Mszy Świętej jako udziału w uczcie królewskiej. – Motywowanie do świadomego uczestnictwa w	Obecność Chrystusa w liturgii Mszy Świętej (B.1) – liturgia eucharystyczna. Tekst biblijny: Mt 22,1-5.8-12a.	• opowiada przypowieść o uczcie królewskiej, • podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej pod postaciami eucharystycznymi (B.1.1), • wymienia gesty i postawy wykonywane podczas liturgii oraz wyjaśnia ich znaczenie,	• porównuje udział we Mszy Świętej do uczty królewskiej, • wyjaśnia, kto może przyjąć Komunię Świętą, • wymienia zasady uczestniczenia we Mszy Świętej w oparciu o przypowieść o uczcie królewskiej.	• świadomie uczestniczy we Mszy Świętej, • ubiera się odświętnie, idąc do kościoła.

	niedzielnej Mszy Świętej.		• wyjaśnia, jak należy się ubrać na Mszę Świętą i dlaczego właśnie tak.		

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
32. Moje obowiązki we wspólnocie Kościoła.	– Ukazanie odpowiedzialności za Kościół na różnych etapach życia. – Motywowanie do troski o Kościół w wymiarze duchowym i materialnym.	Odpowiedzialność za Kościół – przykazanie kościelne (E.4). Sposoby troski o Kościół i parafię. Tekst biblijny: Mk 12,41-44.	• opowiada biblijną historię datku ubogiej wdowy, • podaje przykłady, jak należy troszczyć się o dobro parafialne (C.5.1), • wymienia, kto i za co jest odpowiedzialny we wspólnocie parafialnej, • podaje przykłady prac wykonywanych na rzecz parafii i kościoła parafialnego.	• wymienia wybrane przykazania kościelne i wyjaśnia ich znaczenie (E.4.3), • omawia praktyczną realizację wybranych przykazań kościelnych.	• modli się za Kościół, a szczególnie za swoją parafię (D.1.g), • podejmuje czynny udział w życiu parafialnym.

VIII. Jezus zbawia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
33. Maryja prosi mnie o modlitwę do Jezusa. Różaniec.	– Ukazanie, że w modlitwie różańcowej zwracamy się do Jezusa przez Maryję. – Motywowanie do łączenia różnych sytuacji życiowych z modlitwą tajemnicami różańca.	Nabożeństwo różańcowe (B.7). Objawienia Matki Bożej w La Salette. Tekst biblijny: J 2,1-9.11.	• opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, • opowiada o objawieniach Matki Bożej w La Salette, • wyjaśnia, jak modlić się na różańcu, • wyjaśnia, że Maryja zachęca nas do wypełniania poleceń Jezusa.	• wymienia tajemnice radosne i bolesne różańca, • wyjaśnia, że zwracamy się do Jezusa za pośrednictwem Maryi, • wskazuje sytuacje, w których może się modlić tajemnicami radosnymi i bolesnymi.	• modli się na różańcu. • przedstawia Jezusowi radosne i smutne wydarzenia ze swojego życia.
34. Raduję się ze świętymi w niebie.	– Ukazanie świętości jako celu życia. – Motywowanie do dążenia do świętości.	Świętość jako cel życia. Uroczystość Wszystkich Świętych. Tekst biblijny: J 14,2-3.	• podaje prawdę, że Bóg chce dać nam miejsce w niebie, • podaje przykłady świętych, którzy poprzedzili nas w drodze do nieba, • wymienia, co pomaga w stawaniu się świętym.	• wyjaśnia, dlaczego celem życia jest niebo, • charakteryzuje życie wybranych świętych.	• uczestniczy w liturgii w uroczystość Wszystkich Świętych, • prosi świętych o wstawiennictwo.
35. Nawracajcie się. Wielki Post.	– Poszerzenie wiadomości na temat Wielkiego Postu.	Publiczna działalność Jezusa (A.4). Wielki Post jako czas pracy nad sobą.	• podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post i jak długo trwa, • wyjaśnia, do czego przygotowuje Wielki Post,	• opowiada o liturgii Środy Popielcowej, • wyjaśnia, co to jest nawrócenie,	• podejmuje postanowienia wielkopostne i je realizuje,

	– Budzenie pragnienia przemiany życia.	Tekst biblijny: Mk 1,14-15.	• podaje przykłady przemiany postępowania na lepsze, • wymienia nazwy nabożeństw wielkopostnych.	• wyjaśnia, że Wielki Post jest czasem pracy nad sobą.	• uczestniczy w nabożeństwach wielkopostnych.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
36. Droga krzyżowa Pana Jezusa.	– Ukazanie zbawczego znaczenia wybranych wydarzeń z drogi krzyżowej Pana Jezusa. – Motywowanie do przyjmowania życiowych trudności na wzór Jezusa.	Nabożeństwo drogi krzyżowej (B.7) – stacja II i VIII. Tekst biblijny: Łk 23,27-28.	• wyjaśnia, że Jezus z miłości cierpiał za grzechy wszystkich ludzi (B.11.2), • wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego cierpienie (A.4.3), • mówi z pamięci modlitwy z nabożeństwa drogi krzyżowej.	• opowiada o wybranych wydarzeniach z drogi krzyżowej Jezusa, • omawia przebieg nabożeństwa drogi krzyżowej, • uzasadnia, że przyjmując trudności, naśladujemy Pana Jezusa w niesieniu krzyża.	• przyjmuje trudności w życiu na wzór Jezusa, • uczestniczy w nabożeństwie drogi krzyżowej.
37. Niedziela Palmowa.	– Poszerzenie wiadomości na temat wjazdu Jezusa do Jerozolimy. – Motywowanie do uczestniczenia w liturgii Niedzieli Palmowej.	Publiczna działalność Jezusa (A.4) – wjazd do Jerozolimy. Zwyczaje związane z Niedzielą Palmową. Tekst biblijny: Mk 11,7-11.	• opowiada o wjeździe Jezusa do Jerozolimy, • wymienia zwyczaje związane z Niedzielą Palmową i je omawia, • łączy wjazd Jezusa do Jerozolimy z procesją i poświęceniem palm, • opowiada, jak może wyglądać palma.	• wyjaśnia, dlaczego Jezus był witany jako Król, • wyjaśnia, dlaczego Jezus uczy nas pokory i łagodności, • podaje przykłady pieśni na cześć Pana Jezusa.	• przygotowuje palmę, • uczestniczy w liturgii Niedzieli Palmowej.
38. Alleluja! Jezus żyje! Powstał z martwych!	– Ukazanie zbawczego znaczenia zmartwychwstania Jezusa. – Motywowanie do okazywania radości ze zmartwychwstania Jezusa.	Zmartwychwstanie Chrystusa (A.4). Liturgia wielkanocna. Tekst biblijny: Łk 24,1-9.	• opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (A.4.1), • ukazuje związek pomiędzy obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (B.5.1), • wymienia pokarmy ze święconki i wyjaśnia ich znaczenie, • wymienia zwyczaje wielkanocne i omawia je.	• wymienia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa i je wyjaśnia, • opowiada o liturgii wielkanocnej (rezurekcja), • wyjaśnia znaczenie śpiewu „Alleluja”.	• pogłębia więź z Chrystusem zmartwychwstałym (B.5.a), • wyraża pragnienie spotykania się z Nim (B.4.a).
39. Maryja jest Królową Polski.	– Ukazanie i wyjaśnienie prawdy, że Maryja jest Królową Polski. – Motywowanie do zawierzania Matce Bożej losów Ojczyzny i własnych.	Maryja Matką Chrystusa (A.4) i Królową Polski. Nabożeństwo majowe (B.7). Tekst biblijny: J 19,26-27a.	• podaje prawdę, że Jezus dał nam Maryję za Matkę, • opisuje obraz Matki Bożej Częstochowskiej, • wymienia sposoby oddawania czci Matce Bożej, • wymienia wybrane wezwania litanii loretańskiej.	• wyjaśnia wybrane wezwania litanii loretańskiej, • wyjaśnia, na czym polega królowanie Matki Bożej w Polsce, • opowiada o uroczystości Matki Bożej Królowej Polski.	• chętnie modli się do Matki Bożej za siebie i Polskę.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
40. Biorę udział w uroczystości Bożego Ciała.	– Poszerzenie wiadomości o uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. – Kształtowanie świadomości obecności żywego Jezusa pod postaciami eucharystycznymi.	Eucharystia sakramentem jedności (B.12). Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Postawy eucharystyczne: chwalenie Boga (F.1). Tekst biblijny: J 6,51.	• podaje prawdę, że Jezus jest obecny pod postaciami eucharystycznymi, • wyjaśnia, że w Boże Ciało Pan Jezus wychodzi zobaczyć nasze życie i nasze domy, • podaje przykłady czynnego uczestnictwa w procesji, • omawia, jak można przygotować dom na uroczystość Bożego Ciała, • opowiada o procesji Bożego Ciała.	• uzasadnia, dlaczego podczas procesji najważniejszy jest Najświętszy Sakrament, • wyjaśnia, co to jest oktawa Bożego Ciała.	• wyraża radość ze spotkania z Panem Jezusem (B.4.a), • czynnie uczestniczy w procesji Bożego Ciała.